LÁ THƯ MỤC VỤ

Mai tôi ra đi chắc trời mưa.
Tôi chắc trời mưa mau.
Mưa thì mưa chắc tôi không bước vội.
Nhưng chậm thế nào cũng phải xa nhau.
(Thơ Nguyên Sa)

Đây là LTMV cuối cùng tôi viết trong những ngày đang dọn đồ đạc chuẩn bị bàn giao nhiệm sở lại cho cha Tân Quản Nhiệm Nguyễn Kim Sơn. Biết là 'chậm thế nào cũng phải xa nhau' nhưng lòng vẫn xốn xang lưu luyến. Lưu luyến không phải là vì tiếc nuối. Nhưng lưu luyến là vì những chân tình mọi người dành cho mình quá lớn lao không biết lấy gì đền trả lại cho đủ.

Hơn 12 năm qua tôi đã nhận được biết bao ơn lành của Chúa qua Cộng Đoàn. Công việc cứ cuốn đi, thoáng một cái đã hơn một thập niên phục vụ quý ông bà anh chị em trong nhiệm vụ quản nhiệm. Những em bé tôi rửa tội trong những tháng đầu tiên của năm 2009 bây giờ đã mười hai mười ba tuổi. Những em lúc tôi về khoảng chín mười tuổi bây giờ đã trở thành là những thanh niên thiếu nữ có nghề nghiệp ổn định. Nhiều người lúc tôi về chưa có đứa cháu nào, bây giờ đã trở thành ông bà nội ông bà ngoại và đời sống bước qua ngã rẽ mới của tuổi về chiều. Các ông bà cao niên khi tôi về nhận nhiệm sở giờ hầu hết đã ra người thiên cổ. Đời sống cứ vần xoay và thời gian đã qua chẳng bao giờ tìm lại được nữa.

Sự thay đổi của cuộc sống rất âm thầm khó nhận ra. Nhưng sự thay đổi vật chất dễ nhận ra hơn. Lúc tôi về thì cái driveway phía sau trung tâm là công trình mới nhất vừa hoàn thành. Sân cỏ phía sau vẫn còn được bao bọc bằng hàng rào B40. Khu đất mà nhà xứ tọa lạc bây giờ chỉ có một số cây trồng để giữ đất khỏi trôi đi chả mấy khi có người lui tới. Từ năm 2010 tôi và Ban Thường Vụ nhiệm kỳ 2007 – 2019 bắt đầu bàn thảo về kế hoạch xây nhà xứ, nhưng mãi đến năm 2014 thì việc xây cất mới được xúc tiến. Rồi mãi tới tháng 6 năm 2016 nhà xứ mới được khánh thành. Ba tháng sau tôi và cha Hồng mới chính thức dọn về nhà xứ mới.

Trong lúc xây nhà xứ, thì việc nâng trần nguyện đường lớn cũng được tiến hành song song với việc làm phòng áo và phòng trẻ thơ ở chỗ đặt cool room bỏ trống chẳng xử dụng được vào việc gì. Từng bước từ Hall sinh hoạt cộng đồng nó trở thành nguyện đường thực sự để thờ phượng Chúa và lãnh nhận các bí tích cho đời sống thiêng liêng. Và cuối cùng khu tiền đường được thêm vào tòa nhà và trở thành một phần quan trọng mỗi khi rước kiệu và đón tiếp linh cửu của người quá cố làm cho bầu khí phụng vụ trở nên trang nghiêm hơn. Khu hành lang hai bên tiền đường cũng là nơi dành cho những sinh hoạt, tiệc tùng giúp giữ cho bên trong nguyện đường không bị tục hóa trong những dịp lễ lớn.

Thay đổi là một phần của cuộc sống chúng ta. Một đứa trẻ lớn lên dần thay da đổi thịt. Người lớn cũng thay da đổi thịt theo thời gian "Răng đen còn có khi phai, má hồng khi nhạt, tóc dài khi thưa" (Ca dao). Đời sống cộng đoàn cũng thay đổi theo thời gian. Năm nay là năm kỷ niệm 40 năm thành lập cộng đoàn. Chúng ta từ một nhóm nhỏ mấy chục người ở Belmont lúc đầu, dần dà lên đến mấy trăm người, và ngày nay lên đến hàng ngàn người. Cơ sở vật chất cũng lớn dần lên và bây giờ trung tâm có đủ sức chứa cho mọi sinh hoạt của các hội đoàn.

Nhưng quan trọng hơn hết là cuộc biến đổi nội tâm của mỗi người chúng ta. Tất cả cơ sở vật chất chúng ta đang có hiện nay là kết quả của tình yêu sâu đậm chúng ta dành cho Thiên Chúa. Từ tình yêu đó chúng ta dám mở lòng ra hiến tặng thật quảng đại cho mọi công trình lớn nhỏ để biến trung tâm sinh hoạt thành một nơi thờ phượng xứng đáng. Nhờ có nơi thờ phượng xứng đáng mà trong các thánh lễ cũng như trong những giờ thực hành việc đạo đức chung như chầu Kính Lòng Chúa Thương Xót, các cuộc rước kiệu long trọng, các giờ đi đàng thánh giá trong mùa chay…. Chúng ta được biến đổi từ bên trong nhờ chúng ta gặp gỡ Chúa Ki-tô qua các bí tích, các giờ phụng vụ, các việc đạo đức và sinh hoạt hội đoàn.

Chúa Giêsu khi hiệp thông với Đức Chúa Cha lúc cầu nguyện trên núi đã thay hình đổi dạng trở nên sáng láng. Cuộc Biến Hình này tăng thêm sức mạnh giúp Ngài đối diện với thập giá sắp đến. Sự thay đổi bên ngoài cũng như bên trong của cộng đoàn chúng ta cũng giúp chúng ta sức mạnh để đối diện với những thách đố cuả cuộc sống tương lai. Các gia đình trẻ càng ngày càng nhiều. Đoàn thiếu nhi càng ngày càng đông. Tương lai của chúng ta nằm ở đấy. Bổn phận của chúng ta là phải biết đào tạo lớp người kế thừa, nếu không những thành quả chúng ta đạt được từ trước đến nay sẽ dần lụi tàn. Xin gởi lại một chút trăn trở về tương lai thay cho lời từ giã.

Lm Nguyễn Mộng Huỳnh